

מסורת הש"ס

(א) נבט"א: כ"ט, וכן להלן.
(ב) נ"י לעיל כא. מ"ט על
צדו. (ג) נשכח ג: וס"ג.
(ד) ר"ה סח: זנחיס פ.
(ה) נ"ל אמר לו ר"א, (ו) דבי
יהיב עבדי מלוה כ"ה בס"א,
(ז) בס"א: גבה, (ח) דק"מ:
(ט) בס"א: כ"ט, י' וזנחיס
ל:

הגהות הב"ח

(א) נט' שז' ואל תעשה
עדיף דאי לא: (ב) רש"י
דיה וכן אונגרא וכו' לרנה
מורד מהגידודים ושרי
כל פסות: (ד) ד"ה היג
יורד וכו' שפוז יושב
משתמש (והרי זה תשמיש)
תא"מ ויניב כנ"ל להביא
והדר משתמש: (ז) תוס'
דיה ינמו וכו' כל היתומן
על מזבח היתומין
שניתנו כמתנה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה סוף ד' ויבר
וירחי לא דבר נוסף.
במהרה חס קלט ר'
ועוד שחר שחר
פרק בן דמיון חיל
ופייל דאן עשה וזה
ל"מ שנקראת דמיון
פרק דס חטא מיהו יס
למחט ללא דמי ד"ס
ד"מ בנקדס חמר ד"ס
מחז קמי עשה אלל נ"ל
מוסף ל"ס ש"ס חומרא
דש"י נ"ל בעלמא. ח"מ
י"ל כין דבר נקדס לא
דמי ע"כ תוס'.

מוסף רש"י

[illegible]

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

ה' לדור זה תמיד אלא
תלמדה מג' לסוף ג'.
כי משוניתא. כשן סלע
יו קטנים מתוך הגדולין

ושום דהוי דירה שתשמישה לאויר אין ממלטלין
כל דירה שתשמישה לאויר אין ממלטלין
ה יתר מבית סאתים: "שרשיו גבוהין
הארץ וכו': איתמר שרשי אילן
בבאין מלמעלה משלשה לתוך שלשה
בה אמר: כמותר להשתמש בהן רב
ששת אמר אסור להשתמש בהן רבה אמר
וותר להשתמש בהן דכל פחות מנ' דארעא
רעא היא רב ששת אמר אסור להשתמש
בהן דכיון דמכבד איסור קאמי אסורין דדמו
משנויתא דסלקין לעילא אסורין דנחתין
תתאי ושרו לצדדין פלוגתא דרבה ורב
ששת וכן אנגורא וכן בקרן וזית הווא דיקלא
הווא לאכ"י והווא סליק באיפומא אתא לקמי
רב יוסף ושרא ליה אמר רב אחא בר

וְחַלִּיפָא דְשָׂרָא לָךְ כִּרְבֵּה שָׂרָא לָךְ פְּשִׁימָא
יֵיתָא כִּמְאָן דְּמִלִּי דְּמִי וְלִישְׁתַּמֵּשׁ בְּפִחוֹת מִן
בֹּהוּן מִן הָרִיזִין ג' מַפְחִים לֹא יֵשֵׁב עֲלֵיהֶם
שֵׁשִׁיטָא אֵלֶּא לֹא אַע"ג הִדְרִי כִּיפִי לֹא
מ'מ' ל' יֵאֵץ ג' רִצִּידוֹ אֵחָד שׁוּה לֵארוֹן: ת"ר
מַפְחִים אִשׁוּ אוֹ שֵׁשׁ חָלָל תַּתְּהִיבֵן ג' מַפְחִים
וְיָזִי לֹא יֵשֵׁב עֲלֵיהֶן לִפִּי הַשָּׂאִין עוֹלִין בְּאִילָן
בְּאִילָן וְלֹא יַעֲלֶה בְּאִילָן מִבְּעוֹד יוֹם וְיֵשֵׁב
אַחֲד כָּל הַבְּהֵמָה אֲבָל יָבוֹר שִׁיחַ וּמַעֲרֵד
וְיֹוֹרֵד וְאִפִּילוּ הֵן מֵאֵה אִמָּה תֵּבִי חֲרָא אִם
סִסוֹר לִירֵד לֹא קִשְׁיָא כִּמְאָן מִבְּעוֹד יוֹם כִּי
כִּי הוּא מִשְׁחָשִׁיכָה וּל"ק כֵּאֵן בְּשׁוּגָה כִּי
שׁוּגָה וְהָבָא בִּקְנֻסָּה שׁוּגָה אִמּוֹ מִיֵּד קִמְפִּי
אִלְקִסְמִינָן אִמֵּר רַב הוֹנָא בְּרִיהַ דְּרַב יְהוֹ
זַחַת שְׁתַּעֲרְבוּ בְּנִיתִין מִתְּנָה אַחַת יִתְּנוּ
יִתְּנוּ בְּמִתָּן ד' מִתָּן אַרְבַּע בְּמִתָּן אַחַת
הַיֹּשֵׁעַ אִמֵּר יִתְּנוּ בְּמִתְּנָה אַחַת אִמֵּר לוֹ
וְגִרְעָא אִמֵּר לוֹ ר' יְהוֹשֻׁעַ הִרִי הוּא עוֹבֵר
מִמּוֹ אֵלֶּא כִּשְׁוָה בְּעִצְמוֹ אִמֵּר לוֹ ר'
לֹא כִּשְׁוָה בְּעִצְמוֹ וְעוֹד א"ר יְהוֹשֻׁעַ כ'
עֲשִׂיתָ מַעֲשֶׂה בִידְךָ כִּשְׁלֹא נָתַת עֲבֵרָתָ
מַעֲשֶׂה בִידְךָ לר"א דֹּאמֵר הֵתֵם קוֹם עֲשׂוּ
דֹּאמֵר הֵתֵם שׁוֹב וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲדִיף ה"ג לֹא יֵרֵד
לר"א הֵתֵם קוֹם עֲשֶׂה עֲדִיף אֵלֶּא דֹּקָא עֲבִיד כִּי
ה"ג לֹא יֵרֵד וְאִי נִמְי ע"כ לֹא קִאֲמֵר ר' יְהוֹשֻׁעַ ה'

לא עולין בראיין במס' מן הארץ אסורה לז' מטפס. דנפ"ר. מטפס דכל דרך ירדנה הוא כגון דם הכביר שנעצר ח"ו נשפך לז' חטאת וז' עבירה דעבר אצבור ונאסנו במחנה אחס. כיון אפילו לכתחילה ולא עבר שבו ואינו עוקר הלואו ח"ו משמש (א) והרי זה תשמיש מקיים עשה: לא קא עביד

ארבע. שלמים ואשם ועולה וזוהי
וּשְׁתֵּי שָׁנִים תַּחֲנוּנִים (נזכרים פ. 9). מִתֵּן
וְיִזְכֶּה לִּי אֵת הַחֲמֻטָּה הַיְמִינִית
מִתַּבְּנָה אַחַת. מִשּׁוּם כֵּן מוֹסִיף, וְדִי
זֶה בִּירֵךְ. וְאֵיךְ דּוֹמֶה פֶּסֶחַ מַעֲשֵׂה

ק.

עין משפט
גר מצוה

לפא א ב ג ד מ"י פא"ה
מחל' שנת ה'ת
סנא לארן קא טושי'ע א"ת
ק"י של ספיף כ:
ה ה ו מ"י ש"ס הלל' ון
ט טושי'ע ש"ס ספיף א:
ז מ"י פכ"ד ש"ס הל"ד
טושי'ע ש"ס ספי' יג
סנא[ה]:
סנא ה מ"י פכ"ד מחל'
ספול' המוקדשין
הלל' יא:

לעזי רש"י

אשטנדרלייך
[אישטינדרלייך].
להתמתח, להשתרע.
דנסייך [רנסייך]. לחול.

רַב נִיסִים גֵּאֹן

משום דהוא דירה
שתשימוש לאיר
דירה משמשה לאיר
דורן מטלטלין בה יותר
מבית סאנים. ואיתה
בתוספתא דעירובין בפרק
ב. ואיתה נמי בגמרא
דערשין פסין כלל אמר ר'
שמעון
שתשימוש לדירה כולו,
וכל שתשימוש לאיר
כגון בורגנין שבשדה
ובבית סאנים מותר יתר
מבית סאנים אמר.

רבינו חננאל

[illegible]

ה' (דף י"א): דלדו אחד שוב לארץ. שהקרקע גבוה גדלו האחד
יהיה לארץ: ואין יתלנו באלין. אשטענלייך: בור ושיח ומערה.
ויורד דעממא לאו משום דערמא אלף שלא יתלוש מן המחומר
ותחם דמחומר: עלה מצבור וקדש עליו ולא קניסין
בדל כבור אחר: ינסו במחמה אחס. ועולה אותה ממנה לזה
ינמו ד' מתנות ועולה לזו ולזו: ינסו במסן ארבע. דקסנר קוס
כל תוסף אחי עשה דעממא דמחי (ויקרא ד') ומנן על קרנות ודחי
דקיימא און כל היעמלן על מוצה חשבת שמתן במחמה אחס
אזל תוסף תוסף ואי משום כל חערד דחשבת דקדקמא עממא
ס מצבור על כל תוסף שהוא עוקרו בידים: ה"נ יורד. דק
יש הלך אש"ג דהשחא מתחמם תשמיש אחר כשיורד יותר ויותר
וב. פורש מן העבירה הוא ע"י עבירה אבל קיום מצוה אין דלף
דלף

קדשים מרק ח' הניתנין מתן ארבע וכו', לר' אליעזר דאמר התם קיס עשה עדיף מותר לירד מן הארץ תעשה עדיף עלה, אסור לירד, ודחוקן ממאי דילמא עד כאן לא אמר ר' אליעזר התם דכי קאי וכו' וכו' נתיב מן הארץ לא עביד (ומזה) הכי נמי דלא ירד, ונאי נמי עד כאן לא אסמך ר' יהושע התם

(א) נראה דחשך סהמקרה פ"י ד' רבינו על משניותא יע"י בערוך ערך משניותא.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones